

Erfgoed Brussel

40

Lente 2026

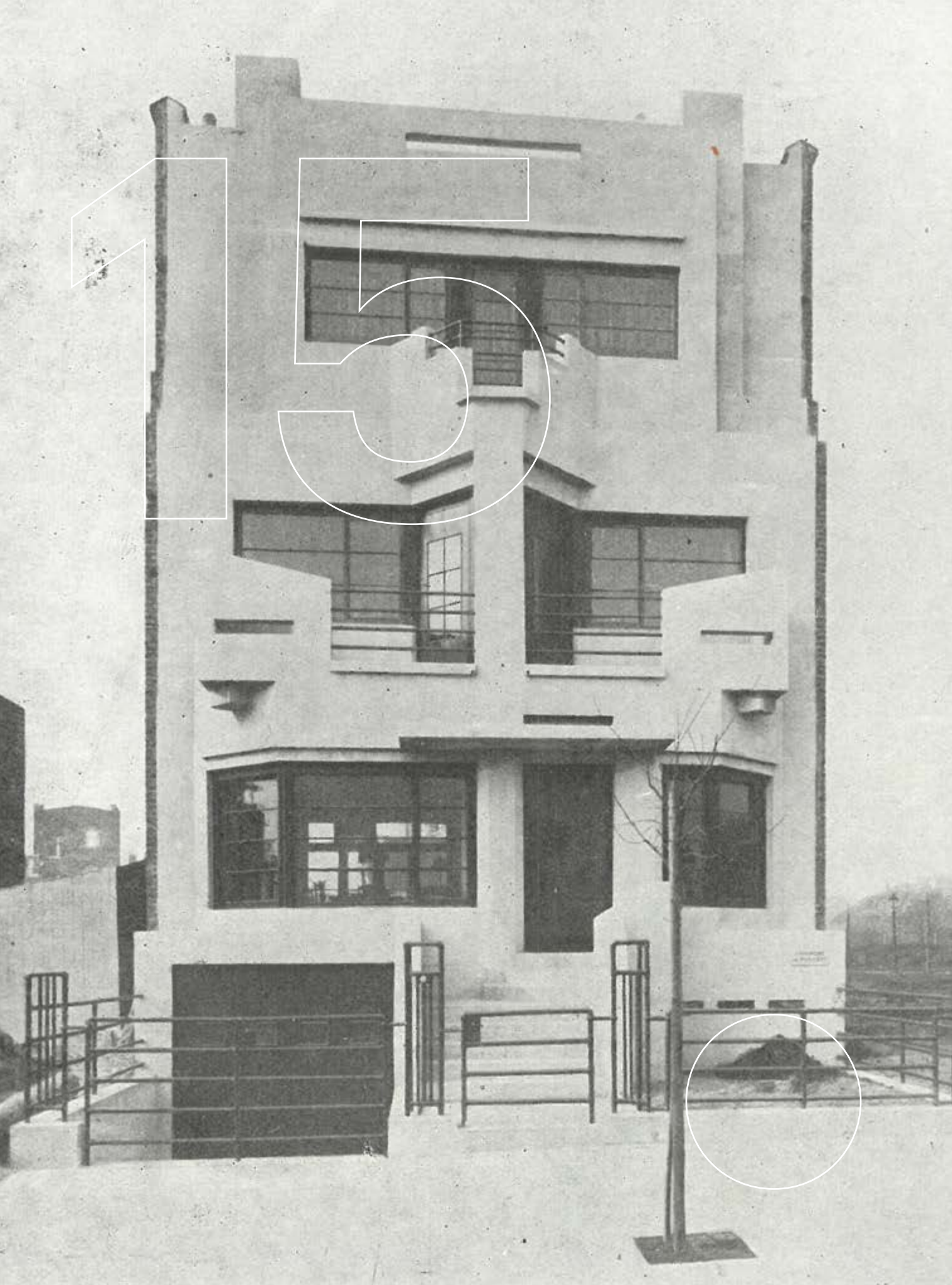

U

Dossier

**ART DECO,
RESOLUUT MODERN**

urban.brussels

Een nieuwe restauratiecampagne voor het Withuis

De duivel zit in de details

PAULA DUMONT EN VALÉRIE ORBAN

URBAN.BRUSSELS, GEBASEERD OP EEN INTERVIEW MET FLORENCE DONEUX, ARCHITECTE, BUREAU ARCHITECTURES PARALLÈLES

NVDR

Het ontwerp van Joseph Diongre voor de woning van Jef Mennekens, gelegen aan de Charles Woestelaan in Jette, vormt een totaalconcept.

De interieurdecoratie, het meubilair en zelfs de tuinaanleg zijn allemaal van de hand van de architect. De restauratiecampagne die in 2024 startte reikt oplossingen aan voor de problemen die experimentele materialen uit die tijd stellen en beoogt zo een duurzame en respectvolle renovatie.

Het Withuis is een eengezinswoning aan de Charles Woestelaan 183 die in 1927 werd ontworpen door Joseph Diongre (1878-1963) in de nieuwe Albertwijk. Het gaat hier om een totaalconcept, dat niet alleen de architectuur maar ook het meubilair en de inrichting omvat. Het huis werd ontworpen voor dichter Jef Mennekens (1877-1943), die ook gemeentesecretaris van Sint-Jans-Molenbeek was toen hij de opdracht gaf voor de woning.

In de afgelopen eeuw heeft het huis verschillende verbouwingen ondergaan. De eerste daarvan vond kort na de bouw plaats: in 1931 werd de tweede verdieping uitgebreid en verhoogd, volgens plannen van Diongre. In 1937 werd het huis een tweegezinswoning na het huwelijk van Mennekens' dochter, die er met haar man introk.

Een tweede verbouwing vond plaats in 1953. Het hek rondom de achteruitbouwzone werd aangepast en de garagepoort en voordeur werden vervangen (AFB. 1). Vanwege waterinfiltratie en om de afvoer van regenwater te vergemakkelijken, werden een aantal aanpassingen doorgevoerd: er werden geglazuurde zandstenen muurafdekkingen toegevoegd aan de vensterbanken, terwijl de acroteriemuren, die beschadigd waren ter hoogte van het dak, werden ingekort. Er werd tevens een kroonlijst aangebracht. Als gevolg daarvan onderging het uitgepuurde silhouet zichtbare veranderingen. Het is mogelijk dat er in die tijd ook andere ingrepen en esthetische wijzigingen werden uitgevoerd, vooral aan het interieur.¹

In 1985 werd het huis bij koninklijk besluit in zijn geheel beschermd, inclusief het oorspronkelijke meubilair, dat nog steeds aanwezig is.

Uiteindelijk werd in 1988-1991 een grote restauratiecampagne uitgevoerd, met name aan de voorgevel, waar de oorspronkelijke bekleding te veel schade had opgelopen en volledig moest worden vervangen. De voordeur en de garagepoort werden gerestaureerd aan de hand van iconografische documenten. Wat het kleurenschema betreft, kregen de voordeur, garagepoort en het raamwerk een olijfgroene en bordeauxrode kleur.

De muurafdekkingen werden vervangen uit functionele noodzaak en er werd aluminium gebruikt in plaats van tegels.

AFB. 1
Het Withuis, Charles Woestelaan 183 in Jette, 1988 (© CIVA, collections Brussels - voormalig fonds Sint-Lukasarchief, 1988, EC 41/02).

De familie Mennekens bewoonde het huis vanaf het moment dat het werd gebouwd tot 2019 en gaf opdracht voor al de werken die hierboven zijn beschreven. Sinds 2019 heeft het Withuis een nieuwe eigenaar. Kort na de aankoop liet die een historisch onderzoek uitvoeren naar het pand, in de aanloop naar een nieuwe restauratiecampagne die in 2025 van start zou gaan (AFB. 2).

HET RESTAURATIEPROJECT

Het huis krijgt een grondige restauratie, zowel aan de buiten- als aan de binnenkant, onder leiding van het bureau *Architectures Parallèles*. De uitdaging voor deze operatie: van dit honderd jaar oude huis een hedendaagse woning maken en tegelijkertijd zo veel mogelijk van

1. INGLISA, A., *Withuis: Étude historique*, december 2019, p. 28.

AFB. 2

Het Withuis, Charles Woestelaan 183 in Jette, toestand in 2019, in de fotoreportage/aanvraag stedenbouwkundige vergunning (© architectures parallèles).

het oorspronkelijke karakter behouden. Het programma richt zich vooral op het herstel van de buitenafwerking, een gedeelte van de binnenaafwerking en de uitbreiding van een reeds bestaand volume op het dak.

DE GEVEL: ONGEBRUIKELIJKE VORMEN EN MATERIALEN

Het behoud en de restauratie van de voorgevel omvat de reiniging van de granitobekleding, die reeds in 1991 volledig moest worden vernieuwd maar waarvan de hechting in het algemeen nog in goede staat is, op een aantal plaatselijke reparaties na (AFB. 3).

De belangrijkste uitdaging bij deze ingreep ligt in het gebruik van granito voor het exterieur.

Granito versus 'gewassen' granito

Granito – ook wel terrazzo genoemd – wordt gemaakt van stukjes natuursteen, die gekleurd kunnen zijn, in een mortel op cementbasis. Het geheel wordt vervolgens gepolijst om de glans van natuursteen te verkrijgen en met was behandeld om het oppervlak minder poreus te maken.

Gewassen granito is een techniek waarbij het aangebrachte granito wordt gewassen om de structuur in het materiaal meer naar voren te brengen. Het bekomen resultaat is niet glad, maar eerder ruw.

Bovendien wordt het materiaal verticaal aangebracht, in tegenstelling tot de horizontale toepassing van granito voor vloeren. Dit is een techniek die slechts weinigen beheersen. Het is dan ook moeilijk om vakmensen met de vereiste vaardigheden te vinden.

Tegelijkertijd rijst voor het Withuis de vraag naar welke referentietoestand moet worden toegevoerd.

In eerste instantie deden de observaties ter plaatse vermoeden dat de oorspronkelijke gevelbekleding een gewassen granito was. Ter herinnering: de huidige gevelbekleding is die van 1991, waarvan werd gedacht dat ze de gevelbekleding uit 1927 kopieerde. Er zijn echter een aantal factoren waar rekening mee moet worden gehouden. Ten eerste is dit soort afwerking ongeschikt voor het Belgische klimaat, omdat de bekleding zeer snel terug vuil wordt. Ten tweede lijkt het erop dat door de verwerking tijdens de 60 jaar die verliepen tussen de oorspronkelijke plaatsing en de restauratiewerken van 1988-1991, het granito op natuurlijke wijze 'gewassen' werd.

Maar op basis van ontdekkingen tijdens de werken in 2025 zijn de opdrachtgevers er nu van overtuigd dat het granito van de gevel oorspronkelijk glad was, net als het granito dat nog steeds zichtbaar is in de inkomhal, de badkamer op de eerste verdieping en de schoorsteenmantels. Er zijn een aantal vaststellingen die in die richting wijzen.

Allereerst werd op verschillende plaatsen het oorspronkelijke granito aangetroffen op horizontale oppervlakken: de trap bij de ingang, de trap naar de tuin en de balkons op de eerste verdieping. Die zones werden in 1991 bedekt met een dunne extra laag granito (AFB. 4). De textuur is hier gladder en suggereert dat de oorspronkelijke bekleding inderdaad een dergelijke afwerking had.

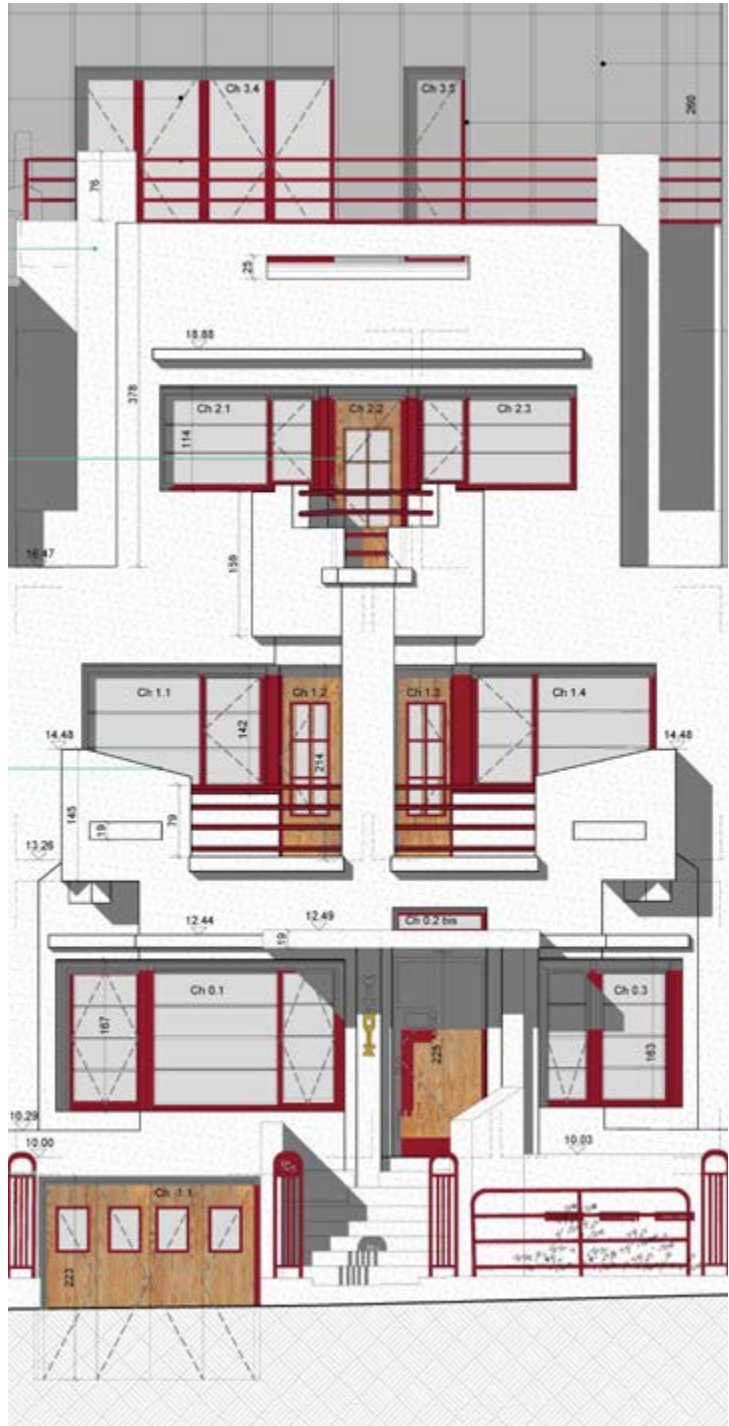
Vervolgens werd in een hoek van de tuin een schoorsteenmantel in granito aangetroffen, die uit een slaapkamer was verwijderd en daar waarschijnlijk 50 jaar geleden achteloos was weggezet. Het oppervlak heeft een korrel die lijkt op de korrelgrootte die werd waargenomen op de gevel maar komt op geen enkele manier overeen met de overige elementen van dezelfde schoorsteen die al die jaren binnen op hun plaats zijn gebleven.

Men leidt hieruit af dat het verweerde uiterlijk van het granito van de gevel te wijten is aan de invloed van de weersomstandigheden op de oorspronkelijke bekleding. De meer korrelige toestand die in 1988 werd waargenomen, heeft de restaurateurs toen wellicht misleid.

Het huidige project wil daarom de bekleding zodanig behandelen dat ze dichter bij de oorspronkelijke aanleunt. Het korrelige oppervlak wordt verzacht, door de 'stekels' van het materiaal te breken. Op die manier wordt de duurzaamheid van de bekleding geoptimaliseerd, aangezien vuil er zich minder snel zal aanhechten. Het is daarbij niet de bedoeling om de bekleding te polijsten.

Wat betreft de oorspronkelijke oppervlakken die werden teruggevonden, zullen deze in de mate van het mogelijke terug vrijgemaakt worden, waardoor de oorspronkelijke kleuren en korrelgrootte van de granulaten maar ook de afwerking uit 1927 opnieuw zichtbaar worden (AFB. 5).

Daarom is waterdichtheid een belangrijk aandachtspunt. Later aangebrachte aluminium muurafdekkingen zullen worden verwijderd om de oorspronkelijke uitvoering en esthetisch uitzicht te herstellen. Om het granito zo goed mogelijk te behouden en tegelijkertijd weerbaarder te maken, worden verschillende technieken bestudeerd, waaronder het aanbrengen van een waterafstotend middel. Om de buitenvloeren waterdicht te maken wordt een microkristallijne was aangebracht. Om de beste behandelingsformules te vinden en te

AFB. 3
Voorgevel, restauratieproject, gekozen opties, 2025
(VWG architectes -architecten © architectures parallèles).

AFB. 4
Trap bij de inkom, verwijdering van de dunne laag die in 1990 werd aangebracht (© architectures parallèles).

AFB. 5
Afwerkingstest op de oorspronkelijke oppervlakken (© architectures parallèles).

AFB. 6
Detail van schrijnwerk. De tweekleurenbehandeling die tijdens de restauratie van 1988-1991 werd toegepast (© architectures parallèles).

vermijden dat er nieuwe problemen ontstaan, zijn tests op schoongemaakte en weinig zichtbare delen onontbeerlijk.

Dat betekent echter niet dat de eigenaar geen regelmatig onderhoud meer hoeft te voorzien, want dat blijft in alle gevallen de sleutel tot een optimaal behoud.

SCHRIJNWERK

De kleur van het houtwerk dat vandaag op de gevel te zien is, is rozerood, in sommige archieven 'parma roze' genoemd, gecombineerd met olijfgroen (AFB. 6). Onderzoek wees uit dat de aangebrachte kleuren dateren van de vorige restauratiecampagne (1988-1991). Vraag is waarom voor deze kleurencombinatie werd gekozen. Bij de stratigrafische studies uitgevoerd door het KIK in 2020 werden geen verflagen gevonden die verder teruggaan dan deze uit 1953-1955, toen al het schrijnwerk wit geschilderd werd (zie AFB. 1). Dat zou erop kunnen wijzen dat het schrijnwerk oorspronkelijk enkel gevernist was ofwel dat alle eerdere

kleurlagen op dat moment verwijderd werden.

Voor de werken van 2025-26 is gekozen voor een geverniste afwerking (AFB. 7) van de voorheen groene delen, terwijl de 'parma roze' kleur voornamelijk op de kozijnen en volgens een specifieke staalname zal worden vernieuwd.

METAALWERK

Het metaalwerk – het hekwerk aan de voorzijde van het huis en de balustrade op de verdiepingen – was oorspronkelijk samengesteld uit verwarmingsbuizen. Ze werden volledig vervangen tijdens de restauratie in 1988-91 omwille van hun slechte staat (zie afb. 2). Nu zijn het die elementen, slechts 35 jaar oud, die moeten worden gerestaureerd. Ze zullen in dezelfde rozerode kleur als delen van het schrijnwerk geschilderd worden, hoewel we kunnen aannemen dat de oorspronkelijke onderdelen waarschijnlijk zwart waren, een gebruikelijke kleur voor metaal in de jaren 1920.

AFB. 7
Trappenhuis, project om de oorspronkelijke afwerking te herstellen op basis van stratigrafische studies (VWG architectes - architecten © architectures parallèles).

AFB. 8
Intérieur, woonkamer, testvenster met plastidecor, in *Étude des finitions décoratives des espaces intérieurs de la Withuis*, 2020 (© KIK-IRPA)

Plastidecor

Deze decoratietechniek voor muren was erg populair tijdens het interbellum en kreeg vooral bekendheid na de Wereldtentoonstelling van 1925 in Parijs. Een pasta – een soort stucwerk – wordt in reliëf aangebracht om decoraties te vormen met behulp van verschillende borstels en andere gereedschappen, zoals sponzen.

AFB. 9
 Interieur, trappenhuis, testvenster met de oorspronkelijke afwerking van de omkadering van het glasraam in *Étude des finitions décoratives des espaces intérieurs de la Withuis*, 2020 (© KIK-IRPA)

AFB. 10
 Interieur, glasraam in het trappenhuis in *Étude des finitions décoratives des espaces intérieurs de la Withuis*, 2020 (© KIK-IRPA)

De meeste afwerkingen aan de voorgevel zullen daarom gebaseerd zijn op deze waarvan wordt aangenomen dat ze in 1927 werden aangebracht.

DAKVOLUME

De aanpassing van het bestaande dakvolume zal de toevoeging van een grote, bijkomende kamer van het type 'familiekamer' mogelijk maken. Er zal bovendien weer een bovenlicht komen in het trappenhuis, waar vroeger een daklicht was, zoals te zien is op de plannen uit 1926-1927. Dat verbetert het algehele wooncomfort van het pand.

INTERIEUR

Het meubilair en de decoratie werden ontworpen door Diongre en uitgevoerd vanaf 1927. Die vormen nu de referentiefase voor de huidige restauratie. Kleuren en texturen staan hierbij centraal (AFB. 7).

Op de muren, vooral op de benedenverdieping, in het trappenhuis en in de slaapkamer van de ouders, hebben stratigrafische studies de aanwezigheid van plastidecor aan het licht gebracht (AFB. 8). Die techniek, die op verschillende manieren werd toegepast, geeft reliëf aan de muuroppervlakken. De werken werden uitgevoerd door de Nederlandse schilder-decorateur Vreedenburgh. De tinten variëren, maar in hoofdzaak gaat het om metaalkleuren, sommige meer goud-, andere eerder zilverkleurig. Daarnaast werden nog resten van het oorspronkelijk behang aangetroffen.

Zoals uit voorafgaande studies naar voren is gekomen, bevat het oorspronkelijk schilderwerk kleuren zoals tabak, geel, zwart, rood, e.a. Bepaalde delen zijn geaccentueerd met metaalkleurige tinten. Bij de verbouwingen in de jaren 1950 werd eerder voor pasteltinten gekozen (AFB. 9).²

Gekleurde glasramen met geometrische motieven zijn vooral te vinden in de imposten van de grote glasdeuren op de benedenverdieping en in panelen die geïntegreerd zijn in de andere

2. WAILLEZ, W., 'Kleuren en texturen van Brusselse interieurs, van de 19de eeuw tot het modernisme. Onderzoek naar en reconstructie van praktijken', *Erfgoed Brussel*, 34, Brussel, 2021, pp. 6-23.

deuren (AFB. 10). Ze werden ontworpen door Diongre en gemaakt door de firma G. Bary et F. Crickx.

De huidige restauratie focust op het herstellen van het merendeel van de oorspronkelijke interieurdecoratie, zowel wat betreft de uitvoering als de kleur. Dit deelproject werd mogelijk gemaakt door de voorbereidende studies, in het bijzonder de stratigrafische studies van het KIK, die nog niet waren opgenomen in het methodologische protocol ten tijde van de vorige restauratiewerken. Die bijkomende informatie, in combinatie met aanwijzingen van ooggetuigen³, heeft een nieuw licht op de zaak geworpen.

De huidige reconstructiefase zal zich echter richten op het trappenhuis, de ruggengraat van het huis – dat in sommige opzichten te groot lijkt voor de omvang van de woning – en op de benedenverdieping, de studio, het salon en de eetkamer (zie afb. 7).

MEUBILAIR

Het meubilair dat voor het Withuis werd ontworpen, wordt gedetailleerd beschreven in het beschermingsbesluit van 25 februari 1985: tafel, stoelen en wandkasten voor de eetkamer in thuja, smeedijzeren kroonluchters, salontafel in palissander, bed, nachtkastjes en kasten voor een slaapkamer. Hoewel de meubels ter plaatse bewaard zullen blijven, zullen ze niet noodzakelijkerwijs door de bewoners worden gebruikt, vooral vanwege hun afmetingen. Er wordt momenteel naar een oplossing gezocht voor opslag ter plaatse onder optimale omstandigheden (AFB. 11).

CONCLUSIE

Het Withuis wordt gekenmerkt door materialen en technieken die typerend zijn voor de toenmalige bouwperiode, zoals granito, keramiek, metaalwerk, plastidecor in combinatie met behang, gevernist hout. De gebruikte materialen zijn niet echt luxueus, maar voor de uitvoering was wel vakmanschap vereist. Daarom is het vandaag een uitdaging om vakmensen met de juiste technische vaardigheden te vinden. De richtlijnen uit de voorafgaande studies en tests die tijdens de werken werden uitgevoerd, zullen de woning uiteindelijk een heel ander uitzicht geven dan we de afgelopen jaren gewend

waren. De gevel zal niet alleen zijn oorspronkelijke kleurenpalet terugkrijgen, door het herstellen van alle elementen zal het modernistische silhouet van het hele gebouw terug tot zijn recht komen.

Wat betreft de interieurinrichting, is het zaak om een juiste balans te vinden tussen de oorspronkelijke decoratie en het bewaarde meubilair enerzijds en de levensstijl van een gezin in de 21ste eeuw anderzijds. Het nieuwe dakvolume speelt daarbij een belangrijke rol.

Vertaald uit het Frans

BIBLIOGRAFIE

DEPICKER, K., *La 'Withuis'. J. Diongre – 1927. A propos du modernisme à Bruxelles*, eindwerk, Université Catholique de Louvain, Louvain-la-Neuve, 1988.

INGLISA, A., *Withuis: Étude historique*, 2019.

JOB, E., WAILLIEZ, W., *Etude des finitions décoratives de la façade avant de la Withuis*, KIK, Brussel, 2020.

JOB, E., WAILLIEZ, W., *Etude des finitions décoratives des espaces intérieurs de la Withuis*, KIK, Brussel, 2020.

WAILLEZ, W., 'Kleuren en texturen van Brusselse interieurs, van de 19de eeuw tot het modernisme. Onderzoek naar en reconstructie van praktijken', *Erfgoed Brussel*, 34, 2021, pp. 6-23.

3. DEPICKER, K., *La 'Withuis'. J. Diongre – 1927. A propos du modernisme à Bruxelles*, eindwerk, Université Catholique de Louvain, 1988.

AFB. 11
Eetkamer met oorspronkelijk meubilair in *Étude des finitions décoratives des espaces intérieurs de la Withuis*, 2020 (© KIK-IRPA).

Redactiecomité

Jean-Marc Basyn, Julie Coppens, Paula Dumont, Suzanne Gillijns, Valerie Orban en Cecilia Paredes.

Wetenschappelijke coördinatie

Paula Dumont

Experten-adviseurs

Manuela Core, Caroline Criquillon, Eric Demelenne, Catherine Leclercq, Anne Totelin, Manja Vanhaelen

Coördinatie iconografie

Paula Dumont met de hulp van Julie Coppens

Auteurs / redactionele medewerking

Carmen Azevedo, Renaud Bardez, Veronique Boone, Manuela Core, Caroline Criquillon, Carla Debarre Odile De Bruyn, Eric Demelenne, Florence Donneux, Paula Dumont, Elisabeth Gerard, Thierry Henrard, Vincent Heymans, Chantal Kesteloot, Jochen Ketels, Philippe Leblanc, Catherine Leclercq, Isabelle Lecocq, Murielle Lesecque, Cécile Mairy, Valérie Orban, Cecilia Paredes, Emilia Pauchard, Savinien Peeters, Noémie Petit, Anne-Marie Pirlot, Mathilde Semal, Maité Springael, Caroline Styfhals, Barbara Van Der Wee, Manja Vanhaelen, Wivine Wailliez, Catherine Walraevens, Stefan Wouters

Eindredactie nederlands

Paula Dumont

Eindredactie frans

Valérie Orban

Vertaling

Oneliner, Liesbeth Degreef en Ibe De Turck van urban.brussels

Vertaling Abstract

vertaaldienst van de GOB

Nalezing

Koen Raeymakers, Jean-Marc Basyn, Suzanne Gillijns, Coralie Desmet, Wim Kenis, Tom Verhofstadt, Ilse Weemaels

Lijst met afkortingen

ARA – Algemeen Rijksarchief
BBHR – Besluit Brusselse Hoofdstedelijke Regering
BGHM – Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
CIVA – Centre international pour la ville, l'architecture et le paysage
ISAD – Institut Supérieur des Arts décoratifs
KIK-IRPA – Koninklijk Instituut voor Kunstraprimonium- Institut royal du Patrimoine artistique
OW – Openbare Werken
SAB – Stadsarchief Brussel
ULB – Université libre de Bruxelles

ISSN

2034-5771

Wettelijk Depot

D/2026/6860/001

Cette revue paraît également en Français sous le titre « Bruxelles Patrimoines ».

Cartografie artikel 3

Emilia Pauchard

Vormgeving

Toast Confituur Studio

Ontwerper van de maquette

Polygraph

Druk

InitialP

Verspreiding

Cindy De Brandt, Ilse Weemaels
bpeb@urban.brussels

Coördinatie van de publicaties

Cecilia Paredes

Bedankingen

Philippe Charlier, Céline Chéron, Adrien Dominique Caroline Esgain, Marine Gerard Pascale Ingelaere, Romain Landmeters, Harry Lelièvre, Muriel Muret, Jules Poncin

Verantwoordelijke uitgever

Sarah Lagrillière, adjunct-directeur
generaal
urban.brussels (Gewestelijke
Overheidsdienst Brussels
Stedenbouw en Erfgoed)
Kunstberg 10-13, 1000 Brussel

Contact

Directie Kennis en Communicatie
Kunstberg 10-13, 1000 Brussel
www.erfgoed.brussels
editions@urban.brussels

Herkomst van de foto's

Ondanks alle zorg die besteed is aan het opsporen van de rechthebbenden, worden eventuele begunstigen die niet werden gecontacteerd verzocht zich te melden bij de Directie Kennis en Communicatie van urban.brussels.

Erfgoed Brussel reeds verschenen

- 001 – November 2011 – Terug naar school
- 002 – Juni 2012 – De Hallepoort
- 003-004 – September 2012 – De kunst van het bouwen
- 005 – December 2012 – Hôtel Dewez
- Extra nummer 2013 – Het erfgoed schrijft onze geschiedenis
- 006-007 – September 2013 – Brussel, m'as-tu vu?
- 008 – November 2013 – Industriële architectuur
- 009 – December 2013 – Parken en tuinen
- 010 – April 2014 – Jean-Baptiste Dewin
- 011-012 – September 2014 – Geschiedenis en herinnering
- 013 – December 2014 – Cultusgebouwen
- 014 – April 2015 – Zoniënwoud
- 015-016 – September 2015 – Ateliers, fabrieken en kantoren
- 017 – December 2015 – Stadsarcheologie
- 018 – April 2016 – De Gemeentehuizen
- 019-020 – September 2016 – Stijlen gerecycled
- 021 – December 2016 – Victor Besme
- 022 – April 2017 – Art nouveau
- 023-024 – September 2017 – Natuur in de stad
- 025 – December 2017 – Conservatie op de steigers
- 026-027 – April 2018 – Kunstenaarsateliers
- 028 – September 2018 – Het Erfgoed, dat zijn wij!
- Extra nummer – 2018 – De restauratie van een uitzonderlijk decor
- 029 – December 2018 – Historische Interieurs
- 030 – April 2019 – Beton
- 031 – September 2019 – Een plaats voor kunst
- 032 – December 2019 – De straat anders bekeken
- 033 – Lente 2020 – Lucht, warmte, licht
- 034 – Lente 2021 – Kleuren en texturen
- 035 – Lente 2021 – Georges Houtstont en de ornamentenkoorts van de Belle Époque
- 036 – Herfst 2022 – Stadsgezichten
- 037 – Herfst 2024 – Objecten en collecties
- 038 – Lente 2025 – Focus 1939-99
- 039 – Zomer 2025 – Kantoorreconversies
- 040 – Lente 2026 – Art Deco, resoluut modern

Alle artikels kunnen geraadpleegd worden op www.erfgoed.brussels

Urban.brussels zet resoluut in op de kennismaatschappij en wil met zijn publiek een moment van introspectie en expertise delen over de stedelijke thema's van vandaag. De pagina's van *Erfgoed Brussel* bieden het stedelijk erfgoed in al zijn diversiteit een forum voor open en pluralistische reflectie.

De art-decostijl is onlosmakelijk verbonden met de tijdsgeest van het interbellum waarin een golf van vernieuwing door de samenleving gaat. Dit nummer wil dit aspect belichten met bijdragen die maatschappelijke thema's behandelen zoals de toegang van vrouwen tot het beroep van architect, maar ook meer technische onderwerpen zoals de uitdaging die de nieuwe materialen van toen vormen voor de restauratie van art deco erfgoed vandaag.

Sarah Lagrillière
Adjunct Directeur Generaal

U

20 €

ISBN 978-2-87584-240-4